

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1084

23.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatvirksomhet: SAs tradisjon og ånd

Del 7

POLITISKE SOLDATER I DAG

NEUE FRONT - det er derfor vi også kalte vårt "Informasjonsbrev om bevegelsens tilstand", som har blitt utgitt månedlig siden forbudet og sikrer og dokumenterer det indre samholdet i vår Gesinnungsgemeinschaft. Våre kamerater har kommet sammen i dusinvis av leserkretser av NEUE FRONT over hele BRD og til og med i Ostmark. Ingen organisatoriske bånd har forent oss etter at ANS/NA ble forbudt, fordi vi ikke ønsket å gå tilbake til undergrunnen med vår forbudte styrke. ANS/NA skulle uansett tre i bakgrunnen og bare utgjøre den militante ryggraden i bevegelsen som helhet, slik det er viktig for Sturm-Abteilung. Forbudet måtte imidlertid fremstå som en test for å se om fellesskapet vårt, selv uten en stramt organisert styrke i bakgrunnen, allerede var solid nok til å overleve som et rent idéfellesskap - kun holdt sammen av en felles forståelse av program, strategi og taktikk. Månedene etter forbudet har på imponerende vis demonstrert nettopp dette. Vårt Gesinnungsgemeinschaft har ikke bare overlevd - nei, det er i dag DEN nasjonalsosialistiske bevegelsen par excellence, arvtageren til NSDAPs og SAs historiske tradisjon og til alle de anstrengelser og bestrebelser som er gjort siden 1945.

I våre rekker sto og står:

Gamle krigere fra NSDAP og dets underavdelinger, men også de siste trofaste fra SRP og nasjonalsosialistene som har beholdt troen på DRP og NPD. Med oss er menn fra BDNS og NSDAPs venner, NPDs ordenstjeneste, Aktion WIDERSTAND og ANR, tidligere krigere fra den europeiske frigjøringsfronten og aktive medlemmer av NSDAP/AO. Noen av våre unge kamerater har vokst frem fra livsstilen til nasjonale ungdomsforbund, men er også preget av kampen og nederlaget til Volkssozialistische Bewegung og Wehrsportgruppe Hoffmann. Venner og støttespillere er menn som våre æresmedlemmer ridderkorset Otto Riehs og den siste propagandasjefen i sør i Det tredje riket, Willi Krämer. Generalmajor Remer, som i sin tid slo ned det reaksjonære kuppet mot Føreren, som den gang var SRP-leder og som talte til godt over hundre av våre kamerater på et av våre møter på 20. juli-jubileet sommeren 1984, er stolt av denne militante, politiske ungdommen!

VI ER ARVINGENE - VI ER BEVEGELSEN I DAG!

Så dette tankefellesskapet er nå mye mer enn bare et nytt SA, men det er fortsatt bare levedyktig hvis de unge krigerne fortsetter å bekjenne seg til Sturm-Abteilungs tradisjon og ånd og lever etter den. Hva fremtiden bringer, er fortsatt usikkert. Men selv om det kommer vanskelige dager og kriser, kan det som har skjedd og blitt oppnådd, ikke viskes ut! Igjen og igjen kan og vil fellesskapet vårt fornye seg ut fra denne livsholdningen, komme sammen og hente styrke fra denne tradisjonen.

Dermed ble de ni aspektene ved SAs tradisjon ikke dogmatisk etablert og påtvunget vår tropp helt fra begynnelsen. Det begynte med erkjennelsen av at nasjonalsosialismen bare kan lykkes igjen hvis den nasjonalsosialistiske bevegelsen gjenfødes - **"NASJONALSOSIALISTER HØRER TIL I EN NASJONALSOSIALISTISK ORGANISASJON!"**

Dette avgjørende grunnlaget for vårt arbeid hadde vi til felles med NSDAP/AO. Men mens de arbeidet på en gjenfødelse i den propagandistiske undergrunnen med celler som opererte illegalt, bestemte vi oss for å kjempe i SAs tradisjon. Fra dette tillegget til det opprinnelige konseptet har vi gjennom en lang modningsprosess og mange feil og bitre tap og tilbakeslag lært hva dette konkret betyr i dag. Erfaringene fra denne uavbrutte kampen, som nå er åtte år gammel, og den eventuelle første klare suksessen på veien mot gjenfødelse, har gjort at vi har gjenkjent de ni beskrevne aspektene ved SA-tradisjonen og gjort dem tydelige for oss på bakgrunn av det historiske SAs historie.

I dag er jeg sikker på at den videre suksessen til vår kamp avhenger av at våre unge aktivister - spesielt de som ikke har opplevd de siste årene selv og som er

nye for oss - også modnes til politiske soldater som oss og forstår denne tradisjonen for politisk soldatskap og realiserer den i sine liv på den måten vi har lært i mellomtiden. Politisk soldatskap i dag - det kan derfor bare være svaret på spørsmålet om hvordan de ni beskrevne aspektene av denne tradisjonen har bevist seg i historien til vårt nye SA og må anvendes og realiseres i fremtiden:

- **Revolutionary League of Soldierly Men**
- **Kjernen i en politisk konsolidert revolusjonær folkehær**
- **NSDAPs Sturm-Abteilung**
- **Avvisning av væpnet omveltning**
- **Uforgjengelig tankefelleskap**
- **Arbeid gjennom SA-åndens levende eksempel**
- **Kamp mot dogmatisme**
- **Ikke en kriminell organisasjon**

Da den startet i Hamburg i 1977, fantes det allerede en stabil gruppe nasjonalsosialister der, bestående av flere titalls personer. Det var imidlertid ikke en reell organisasjon: Folk tilhørte en av de nasjonale foreningene, kjente hverandre, og de unge aktivistene gjennomførte av og til illegale nattlige propagandaoppdrag i regi av NSDAP/AO eller på egen hånd. SA-stormen vår organiserte imidlertid bare ti medlemmer innen utgangen av 1977 - på den ene siden fordi de fleste av dem ennå ikke forsto hvorfor de skulle ta en større risiko i stedet for å fortsette som vanlig, på den andre siden fordi vi praktiserte en streng utvelgelse og ikke tok inn alle. Våre SA-menn fra den første timen var selvfølgelig alle bevisste og etablerte unge nasjonalsosialister, men det var ikke det som skilte dem fra de andre. Forskjellen mellom oss og resten av Hamburgs nasjonalsosialister lå i deres livsholdning: Våre menn var villige til å bryte med den retoriske pseudoradikalismen og samtidig opprettholde en borgerlig livsholdning og offisielle borgerlige former for politikk - de var villige til å bli ekte revolusjonære og til å akseptere ofre og forfølgelse for det. Og de kom alle fra Bundeswehr eller Wehrsportgruppen, JN i Hamburg, som bevisst sto i tradisjonen fra OD, eller Wiking-ungdommen, hvis eldre i Nord-Tyskland var sterkt påvirket av NSDAP/AO på den tiden. Dermed oppsto den første tradisjonslinjen mot SA helt tilfeldig ut fra holdningen og livshistorien til de faktiske revolusjonære fra NS-miljøet i Hamburg. Uten at dette behøvde å bli befalt eller forkynt, var vi helt fra begynnelsen av en REVOLUSJONÆR GRUPPE AV SOLDATLIG PRAKTISERTE MENNESKER.

Dette var den viktigste forutsetningen for at vi skulle lykkes og overleve som fellesskap. I denne ånden utdannet vi bevisst de unge som nylig sluttet seg til oss, og som ikke lenger hadde gått gjennom JN- eller WJ-skolen, men ble vunnet over til oss direkte fra gaten. I dag er det bare noen få som kommer fra de gamle landsforeningene - de fleste av de nye kameratene kommer direkte fra folket. På

den ene siden er dette et veldig håpefullt tegn, fordi det viser at vi har brutt den nasjonale ghettoen og dermed kan gi håp om en fremtidig massebase. Men det er også et problem fordi en samtidig revolusjonær og soldatisk livsholdning ikke er en selvfølge for unge mennesker i Forbundsrepublikken Tyskland - i motsetning til de hjemvendte frontkjemperne fra første verdenskrig og deres ungdommelige beundrere i det historiske SA. Vi må derfor aldri ofre vår ånd og stil for en tilpasning eller et kompromiss med det borgerlige systemet - hos oss må de unge nasjonalsosialistene også utdannes til å bli politiske soldater i fremtiden. Dette er ryggraden i vår *Gesinnungsgemeinschaft* og i hele NS-bevegelsen i den nye generasjonen. Uten denne livsholdningen ville vi falle tilbake i den politiske ubetydelighetens lange natt!

Ut fra prinsippet "nasjonalsosialister hører hjemme i en nasjonalsosialistisk organisasjon" begrenser vi oss ikke, i motsetning til de nasjonale ungdomsforbundene hvis livsholdning vi skylder så mye, til å tilhøre eller bygge opp et hvilket som helst fellesskap som kombinerer en generell nasjonal politisk bekjennelse med en soldatisk livsholdning. Etter prinsippet "Vi samler ikke alle nasjonalsosialister, men bare dem som er villige til å adlyde!" stiftet vi, i motsetning til våre forgjengere i NS Kampfgruppen på begynnelsen av 70-tallet, heller ikke en hvilken som helst NS-gruppe: Helt fra begynnelsen og helt bevisst grunnla vi en *STURM-ABTEILUNG DER NSDAP*. Vi valgte ikke denne tradisjonelle betegnelsen av upolitisk nostalgi, men for å vise at vi så en lovende mulighet til å hjelpe nasjonalsosialismen til en strålende gjenfødelse bare i gjenopprettelsen av NSDAP. Ved å underordne oss NSDAP/AO dokumenterte vi samtidig at dette nye NSDAP ennå ikke eksisterte på nytt, og at det ikke kunne grunnlegges for tidlig og forhastet.

I motsetning til undergrunnscellene i NSDAP/AO mente vi imidlertid at det ikke var den propagandistiske undergrunnskampen alene (kanskje ikke engang i hovedsak) som ville gjøre denne gjenfødselen mulig, men fremfor alt den åpne og politiske kampen i rekkene i et nytt SA, der man på den ene siden kunne samle en organisatorisk kjerne for den ønskede nystiftelsen av partiet, og på den andre siden kunne påvirke og endre det politiske klimaet slik at denne nystiftelsen ble politisk mulig og meningsfull. Utviklingen siden den gang har vist at vi hadde rett i disse betraktningene:

Bare et nytt SA kan føre til gjenopprettelsen av det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet! Vi har gjort store fremskritt i løpet av disse åtte årene.

Et problem som vi først etter hvert fant en klar holdning til, var spørsmålet om berettigelsen og betydningen av væpnede motstandsaksjoner. Vi var aldri i tvil om "varulvens" moralske berettigelse, og den konstante forfølgelsen og undertrykkelsen fristet stadig våre kamerater til å gå inn i den "virkelige"

undergrunnen. Noen - deriblant min første stedfortreder i SA Storm - gikk feil vei og mislyktes. Alt i alt innså vi at vi dermed bare gikk i en felle for det herskende systemet, og vi kjempet oss frem til en klar **AVVISNING AV DEN VÆPNede forsikringen**. Lærdommen fra 9. november 1923 krever at vi opprettholder denne holdningen!

Som overbeviste revolusjonære avviste vi helt fra begynnelsen av den resignerte tilpasningen til det borgerlige systemet; etter bitre erfaringer lærte vi å betrakte fristelsen til væpnet motstand som en felle fra det herskende systemet; men det iherdige, tålmodige småarbeidet i den propagandistiske undergrunnen og innenfor rammen av NSDAP/AOs undergrunnsceller virket for lite og for utilstrekkelig for vår militant-soldatlige livs- og fellesskapsfølelse. For oss var det derfor uunngåelig og naturlig at det bare fantes én vei til politisk effektivitet: **Å ARBEIDE MED SA-ÅNDEN SOM EKSEMPEL!**

Det faktum at vi til tross for forfølgelse, trusler og alle problemer knyttet til dette, til tross for lidelser og ofre, til tross for rettsaker og fengsling for våre meninger, bekjente oss som nasjonalsosialister og fortsatte å kjempe selv i håpløse situasjoner; at vi til enhver tid motsatte oss systemets undertrykkelse med vår urokkelige motstandsvilje, dette virket som et eksempel og forbilde på stadig nye unge mennesker og gjorde til slutt vårt fellesskap til den ledende kraften i den nye generasjonens nasjonalsosialistiske bevegelse. Selv i de mørkeste årene i organisasjonshistorien, 1980-1982, da organisasjonen gikk i oppløsning og var "sovende", forble SNE likevel det virkelige forbildet og den mest attraktive bevegelsen, noe som ble helt tydelig i gjennombruddet i 1983 og førte til at årene med undertrykkelse av vår styrke og fengsling av lederne mislyktes på spektakulært vis. Den største anerkjennelsen for dette arbeidet fra systemets side fikk vi imidlertid gjennom forbudet mot ANS/NA, som ble begrunnet:

"De grunnlovsstridige aktivitetene til SNE/NA kan bare stoppes ved å forby organisasjonen. De tidligere dommene mot de ledende funksjonærene i SNE/NA har ikke hatt noen innvirkning på SNE/NA's aktiviteter og politiske mål. Gjennom domfellelsene har ledende funksjonærer i SNE/NA bare følt seg styrket i sin avvisning av den frie demokratiske grunnordningen".

Etter at Innenriksdepartementet så pent hadde uttrykt det slik at dommene "ikke hadde ført til noe", og at våre aktiviteter derfor bare kunne "stoppes" ved å forby dem, skulle det vise seg at også dette var en fiasko: Vi har dokumentert mer enn et dusin forbud i disse kommentarene - ingen av dem kunne knekke og ødelegge nasjonalsosialismen som idé eller livsholdning. Men siden 1945 har de alle oppnådd sitt mål, nemlig å ødelegge den konkrete organisasjonen. Ingen nasjonalpolitisk eller nasjonalrevolusjonær organisasjon i etterkrigstiden har noensinne overlevd et forbud. Bare vår tropp, i likhet med NSDAP og SA i

kamptiden og i motsetning til etterkrigstidens foreninger, overlevde forbudet takket være sin selvforståelse som en nasjonalsosialistisk Sturm-Abteilung og dermed som et UTROLIG FELLESSKAP! Vårt fellesskap overlevde fengslingen av ALLE våre tidligere ledere i 1980 og forbudet mot dem i 1983, derfor kan ingenting skremme oss lenger. Det vet vi: Vår vilje er sterkere enn systemet - så lenge vi holder fast ved det som førte til vår suksess!

Naturligvis var samfunnet vårt også forpliktet til å KJEMPE MOT REAKSJONER:

Reaksjonen konfronterte oss i begynnelsen som en fryktelig tilpasning av "nasjonale sosialister som talerør" som ikke ønsket å forlate beskyttelsen og kamouflasjen til de reaksjonære foreningene i den nasjonale leiren, og den fortsetter å være fristelsen til å ta den "komfortable" og "enkle" veien til kompromiss med det herskende systemet. Denne falske veien er den største indre faren for vårt samfunn, fordi den ser ut til å "lure" oss til å unngå lidelse, offer og forfølgelse og likevel tillate politisk aktivitet. Men denne aktiviteten er da bare politisk selvtilfredsstillelse, på systemets lekeplass, men ikke lenger politisk kamp for Tysklands frihet. Med vårt første grunnprinsipp, "nasjonalsosialister hører hjemme i en nasjonalsosialistisk organisasjon", gjorde vi fra første stund front mot reaksjonen, og det må vi holde fast ved. Men vi må også anerkjenne de andre ulike formene for reaksjon og utrettelig forhindre og avverge at de siver inn i vår idéverden og livsholdning!

Den samme konstante årvåkenhet må utvises i KAMPEN MOT DOGMATISME - en front som vårt fellesskap, som beskrevet ovenfor, først erkjente og vedtok sent - da "SS-fraksjonens" organisatorisk skadelige virksomhet vokste til en farlig krise. Vårt fellesskap må ikke akseptere ideologisk sekterisme og avvik fra partilinjen, heller ikke organisatoriske tendenser til selvforståelse av underavdelinger og fraksjoner, og slett ikke det hyklerske maktkravet fra selvutnevnte herrer, som er typisk for dogmatisme i enhver form og som forgifter kameratskapet i våre rekker og dermed setter grunnlaget for vår eksistens og vårt fellesskap i fare!

Selv om vi kommer fra illegalitet og kan takke dette faktum for mye av vår indre ro, styrke og suverenitet i møte med systemet og undertrykkelsen det utøver, har vi likevel aldri praktisert en "illegalitetskult". Tvert imot har vi helt siden opprettelsen av SNE i november 1977, og i enda større grad siden det opprinnelige undergrunns-SA og dets stabssjef gikk konkurs i slutten av 1979, innsett at den egentlige oppgaven for nasjonalsosialismens politiske soldater ikke kan være å bygge opp en organisert undergrunnsbevegelse, men snarere å finne veien inn i folket, å arbeide gjennom bekjennelse, eksempel, oppofrelse og engasjement, slik at nasjonalsosialismen igjen kan bli synlig og erfarbar for unge mennesker, igjen kan bli et forbilde. Derfor oppfattet vi vår kamp mer og mer som en forpliktelse til

å organisere en "lovlig gren" av den nasjonalsosialistiske bevegelsen, uten å fornekte nødvendigheten av illegal propaganda, slik NSDAP/AO gikk inn for, for målet er det samme:

Gjenopprettelsen av NSDAP og dets eventuelle, fornyede maktovertakelse!

Bare dette i seg selv viser at vårt engasjement for legalitet IKKE omfatter anerkjennelse av det herskende systemets legitimitet og eksistensberettigelse: I våre øyne er den vesttyske statsstrukturen, som oppsto etter forræderi, nederlag og underkastelse under seierherrenes vilje, i seg selv ulovlig og illegitim helt fra begynnelsen av - et protektorat for USA med halvkolonial status. Det eneste vi erkjenner og realistisk sett er nødt til å erkjenne om dette systemet, er dets faktiske eksistens: Vi aksepterer ikke denne eksistensen, men vi er tvunget til å ta den til etterretning. Vår bekjennelse av lovligheten er bare et uttrykk for denne erkjennelsen, for med det herskende systemet har vi også tatt til etterretning hvilke politiske muligheter som finnes for å arbeide og kjempe for vår idé som nasjonalsosialister i Forbundsrepublikken!

Konsekvensen av vår juridiske kamp er altså ikke tilpasning, men bruk og utvidelse av friheten, og der dette ikke er mulig, viljen til å påta seg forfølgelse og undertrykkelse, til å gå gjennom demokratens fengsler for å avsløre hykleriet i den "frieste staten i tysk historie". Som allerede nevnt fant vi veien inn i lovligheten ved å overlate den åpne nazipropagandaen til NSDAP/AO og konsentrere oss om kravet om opphevelse av naziforbudet.

Dessuten søkte vi aldri å gjenopprette det historiske NSDAP, men å grunnlegge et NSDAP av den nye generasjonen og plasserte oss til slutt klart i tradisjonen etter SA, som selv var blitt frikjent av seiersmaktene for å være en "kriminell organisasjon". Denne "dommen" fra seierherrene i Nürnberg om det historiske NSDAPs kriminelle karakter, som ble brukt av de allierte for å rettferdiggjøre det folkerettsstridige forbudet mot NSDAP, er grunnlaget for at dette forbudet opprettholdes den dag i dag, selv om det historiske NSDAP ikke lenger eksisterer og ikke lenger kan gjenopprettes som følge av bruddet i den direkte tradisjonslinjen!

Forbudet mot ANS/NA viste allerede at systemet lot masken falle og vilkårlig definerte NS-forbudet bredere enn selv seiersmaktens "dom" tillot. Dette ble bekreftet da jeg i januar 1985 ble dømt til mer enn tre års fengsel av en sikkerhetsdomstol i Frankfurt, allerede på grunn av den tidligere siterte selvdefinisjonen av ANS/NA som en juridisk gren av den nye nazibevegelsen i tradisjonen fra SA og propaganda basert på denne. Til tross for tidligere forfølgelse og fengsling av kamerater, hadde appellen til Nürnberg-"dommen" om at SA IKKE VAR EN KRIMINELL ORGANISASJON i det minste beskyttet vår

organisasjon og skapt en liten margin for lovlig nazistisk propaganda.

Forbudet og Frankfurt-dommen har endret dette. Den juridiske betydningen av denne selvdefinisjonen er dermed redusert - hvis vi vil fortsette å arbeide lovlig (og det vil og må vi), må vi igjen overlate denne formen for propaganda helt og holdent til NSDAP/AO, som dermed igjen får en sterkt økende betydning etter år med tilbakeholdenhet, mens vi må konsentrere oss om de praktiske spørsmålene om taktikk og bruk av konkrete problemer. Likevel vil det fortsatt bli reist tiltale mot våre kamerater, og derfor er anken til frifinnelsen fortsatt viktig for SA: Den beskytter ikke lenger på noen måte mot rettslig forfølgelse, men oppnår nå enda viktigere ting:

Det avslører tydelig vilkårligheten i den statlige undertrykkelsen og hele den statlige beskyttelsesjustis rettet mot nasjonalsosialismen! Disse henviser sin angivelige legitimitet til seierherrenes Nürnberg-dom, ifølge hvilken nasjonalsosialismen, legemliggjort i det historiske NSDAP, er av kriminell karakter, og derfor må dens videreføring forfølges som en forbrytelse selv i et "fritt demokrati".

Uten å anerkjenne denne "dommen", tilga vi oss selv ingenting da vi i samsvar med sannheten påpekte at vi tilhørte en ny generasjon som verken ville eller kunne videreføre det historiske NSDAP, men som strebet etter et nytt fundament og sto i tradisjonen etter det - frikjente - SA. Denne nye stiftelsen, eller dens organisatoriske forgjengere, kan imidlertid IKKE videreføre de tidligere naziorganisasjonene som er blitt beskrevet som "kriminelle" - de nazistiske forbudslovene angår oss ikke i det hele tatt, de gjelder i utgangspunktet ikke for oss. Deres utvidelse til oss kan derfor, selv i det herskende systemets logikk, ikke tjene til å gjøre det umulig for en organisasjon som en gang har blitt stemplet som "kriminell" å fortsette sin virksomhet - naziforbudet tjener i mellomtiden til å undertrykke en nåtidig, systemkritisk opposisjonsbevegelse av unge nasjonalsosialister som verken er sprunget ut av det historiske NSDAP eller forfølger kriminelle mål (hvor det må spørres hva dette egentlig er, siden man som kjent aldri og ingen steder kan måle politiske formingsprosesser opp mot den "borgerlige" koden). Denne erkjennelsen er resultatet av rettssaken mot meg i Frankfurt - her avsløres det motbydelige hykleriet, tanke- og meningsfriheten i all ønskelig klarhet! Vi vil fortsette å insistere på å tilhøre en NS-bevegelse av den nye generasjonen, på å være politiske soldater i tradisjonen fra SA og på ikke å forfølge kriminelle mål.

Vi vil igjen og igjen påpeke at vi ikke tilhører og ikke kan tilhøre den gamle organisasjonen som ble kalt "kriminell" og ble knust i 1945 - og vi vil fortsette å bli forfulgt og fordømt. Ungdommen vil gjenkjenne dette hykleriet, gjenkjenne det til en viss grad allerede i dag; og ungdommen, uansett politisk ståsted, hater

alltid hykleri med sitt sunne instinkt. Siden systemet aldri vil finne motet til å forfølge sine motstandere åpent, og ifølge sin egen logikk ikke kan finne det i det hele tatt, vil det fortsette å forfølge OG hykle, å fengsle folk for deres meninger OG benekte at det finnes politiske fanger, å lytte til vårt engasjement for en nasjonalsosialisme av den nye generasjonen OG fordømme oss for å fortsette arbeidet til en tidligere naziorganisasjon - men dermed vil det også miste litt mer respekt blant ungdommen ved hver rettssak og bli enda mer upålitelig! Den vil fordømme våre sentrale krav om folkefellesskap og opphevelse av rentefellesskapet, om vern av liv og miljø, om en tysk kulturrevolusjon, om frihet, enhet og nøytralitet i Stor-Tyskland og en ny orden i Europa som "forbrytelser", og vil dermed møte stadig mindre forståelse blant dem som år for år stadig tydeligere innser behovet for et tidsskille og nødvendigheten av en ny orden!

Det aspektet ved SA-tradisjonen som var et av de første som kom til uttrykk i det historiske SA og som utgjorde dets tragedie, spiller naturlig nok ennå ingen spesiell rolle hos oss på grunn av vår tallmessige og politiske svakhet: selvbildet som **KJERNE I EN POLITISK KONSTITUERT REVOLUSJONÆR FOLKEHÆR.**

Men da vi avklarte vår holdning til Wehrsportgruppen og den væpnede motstanden, ble vi likevel tidlig konfrontert med et uttrykk for dette problemet og løste det til slutt. Det var min første stedfortreder som ønsket å gjøre vår unge SA-Sturm ikke bare til en soldatstyrke, men til en paramilitær styrke. Under hans egne forhandlinger med Karl-Heinz Hoffmann i oktober 1977 ble konflikten tydelig. Hoffmann krevde underordning - han krevde avkall på utadrettet politisk aktivitet. Jeg nektet, min stedfortreder skilte seg fra oss, sluttet seg til en militær idrettsgruppe i Schleswig-Holstein og gikk til slutt under jorden.

Våre tropper var og er ikke imot militære idretter - de tjener til å disiplinere våre krigere og utdanne dem til en soldataktig livsholdning, men de forblir grunnleggende underordnet den politiske kampen og må aldri bli et mål i seg selv. Det må alltid være klart at våre politiske soldater utgjør en soldatmessig, men ikke en militær styrke. Men vi fastholder også at denne styrken ETTER en maktvertakelse vil utgjøre kjernen i den kommende revolusjonære hæren!

På denne måten har vi tydeliggjort de ni aspektene ved vår forpliktelse overfor SA-tradisjonen: De er relatert til hverandre og danner en indre enhet. I denne utdypingen har vi først utledet dem fra SAs historiske historie og deretter overført dem til nåtiden. I praksis foregikk denne prosessen i omvendt rekkefølge: Med utgangspunkt i vårt selvbilde og vår holdning til livet som politiske soldater vokste disse aspektene av vår tradisjon frem fra den åtte år lange konkrete troskampen, dens feil, tilbakeslag, fristelser og til slutt den første store suksessen, hvorpå vi anvendte disse innsiktene på fortiden og fant dem der, noe som

bekreftet vår legitimitet som arvtakere. Fra fortiden til nåtiden, fra nåtiden til fortiden - ringen er sluttet, tradisjonen er bevart og fornyet! Kjemperen i den brune skjorten, den nasjonalsosialistiske bevegelsens politiske soldat, lever videre i oss. Han vil seire!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERSCHAFTS-AUFLANDS- UND AUFRUFORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da. Sie ist jetzt an der Schwelgerecke. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Einflussreiche von Wissenschaft, Vertriebung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht abgerufen, die Karte der gesamten Welt unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu unterstützen.

Alle Nationalsozialisten sind vorzeitig abberufen. Hitler und Rosenberg sind schon tot. Aber es ist ein Kampf um die Erhaltung unserer weisen Führer. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des heutigen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die neuesten Gesetze sind aber nicht, die Villen sind - gegen alle weisen Führer (?) - zu belegen. Sie sind nicht und Erweiterung, Erweiterung und Erweiterung.

„Es liegt oder liegt“ als ein Willkür oder ein Unverständnis, ein ein Programm ist bewahrt oder auf einen Schicksal oder ein Jahr Nationalsozialisten ist eine Pflicht.

Hitler
Gerd Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1005 18 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly

Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.murkingphoenix.com/ truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the **NEW ORDER**

Number 17 (1/2021) Founded 1978 April 26, 2021 (134)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the word of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware consciences and racial kinships fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. This means we see White immigration, culture destruction, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gerd Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonnalsosialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLSEVISMEN!

The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy
Hitler in ITALIEN
English / German / French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info